

prima instanță V. Boico
instanța de apel N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Tatiana Lazovscaia în interesele Societății cu răspundere limitată „Smad-Grup”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Agenției pentru Protecția Consumatorilor împotriva Societății cu răspundere limitată „Smad-Grup” cu privire la stoparea și combaterea practicilor comerciale incorecte,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Smad-Grup” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 25 martie 2015, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 08 noiembrie 2013, Agenția pentru Protecția Consumatorilor a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Smad-Grup” cu privire la stoparea și combaterea practicilor comerciale incorecte.

În motivarea acțiunii a indicat că la 05 aprilie 2013, profitând de ofertele plasate pe pagina web smadshop.md a agentului economic SRL „Smad-Grup”, ce practică comercializarea on-line a mărfurilor, Alexandru Raiciuc a efectuat comanda nr. 3654 pe contul nr. 1932 a 18 categorii de produse, în număr de 23 unități.

Conform condițiilor agentului economic livrarea mărfii ce constituie mai puțin de 1000 de lei și dacă locul livrării este la o distanță mai mare de 20 km, urma a fi achitat pentru fiecare km parcurs taxa de 3,5 lei.

Menționează că Alexandru Raiciuc a acceptat condițiile expuse de către agentul economic, însă la confirmarea comenzii realizate, pe adresa electronică costul livrării era indicat - 0 lei.

Mai indică, că după realizarea comenzii, Alexandru Raiciuc l-a anunțat despre oferta specială și pe Alexandru Tarasov, care la rândul său a efectuat două comenzi cu livrarea la domiciliu.

Conform dispoziției comanda urma să fie livrată a doua zi, dar din motive necunoscute nu a fost livrată.

Menționează că la 10 aprilie 2013, Alexandru Raiciuc a efectuat comanda repetat la prețul indicat, primind la adresa electronică confirmarea comenzii. Însă aceasta nu a fost livrată, dar pe pagina web smadshop.md era indicat ca a fost parțial realizată și restul anulată.

Fiind indignat de acțiunile agentului economic, Alexandru Raiciuc s-a adresat cu o plângere în adresa agentului economic, însă nu a primit nici un răspuns.

Prin urmare, în temeiul art. 13 alin. (12) și art. 14 alin. (1) lit. b) Legea privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, solicită reclamantul Agenția pentru Protecția Consumatorilor obligarea pârâtului SRL „Smad-Grup” de a înceta practicile comerciale înșelătoare, precum și, de a interzice pârâtului desfășurarea practicilor comerciale incorecte.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani din 25 martie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată.

S-a obligat SRL „Smad-Shop” să înceteze practicile comerciale înșelătoare și i s-a interzis de a aplica practici comerciale incorecte.

Ne fiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 14 aprilie 2015 SRL „Smad Shop” a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de SRL „Smad-Grup” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25 martie 2015.

La 21 aprilie 2016, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Tatiana Lazovscaia în interesele SRL „Smad-Grup” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, repunerea în termen și casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, cu transmiterea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de apel și consideră că decizia contestată este pasibilă de a fi casată.

Avocatul Tatiana Lazovscaia în interesele SRL „Smad-Grup” a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că decizia instanței de apel din 09 februarie 2016 a fost expediată participanților la proces la 19 februarie 2016 (f.d. 103), însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de avocatul Tatiana Lazovscaia în interesele SRL „Smad-Grup” la 21 aprilie 2016, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 108), se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul SRL „Smad-Grup” reprezentat de avocatul Tatiana Lazovscaia și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului

poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către avocatul Tatiana Lazovscaia în interesele SRL „Smad-Grup” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Tatiana Lazovscaia în interesele Societății cu răspundere limitată „Smad-Grup” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari